

**“МОРИЯ” – СЛУЖЕНИЕ
НА БОЖИЯ ПРОРОЧЕСКИ ДУХ**

ГЛАСЪТ НА ВЪЗЛЮБЕНИЯ

СТЕФАН ГЛАВЧЕВ

Книгата е дар от Исус!

www.moriah-servant.org

СЪДЪРЖАНИЕ

Гласът на Възлюбения	3
1. Видението с горите и хълмовете	11
2. Видението със стената, прозорците и решетките	20

ГЛАСЪТ НА ВЪЗЛЮБЕНИЯ

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

Този път в ръцете ти попада една по-различна книга. Една необикновена книга. Един споделен духовен опит, който Господ Исус даде на мен, а аз предоставям на теб. Никога не съм вярвал, че е възможно да напиша нещо подобно, просто защото зная колко е ограничен умът ми и колко слабо - сърцето ми. Вътре в себе си съм носил през годините плахата надежда, че някой ден непременно Исус ще отвори очите ми за най-прекрасната изява на Божията Благодат и най-удивителното пътуване в Божия Свят Дух.

Изявата на Божията Любов и пътуването до Сърцето на Исус!

През малкото години на моя житейски опит, (а те са тридесет и шест) аз разбрах, че човек не може да постигне нищо, ако не се научи да плаща нужната цена. И ако някой плътски човек с материално мислене би побързал да отвори портфейла си и да пита: "Казвай колко?", то за нещата, в които Господ посвети ума и сърцето ми земните средства за плащане на цена нямат никаква полза и не играят никаква роля. Те могат само още повече да отдалечат човешкото от Божието Сърце. Защото, ако за спечелването на човешкото сърце човек плаща цената на постоянство, изградено върху доверие, приятелство, саможертва и искреност, то за приближаването и спечелването на Божието Сърце усилията са много по-трудни и огромни. Спомням си как преди дванадесет години с плахи стъпки пристъпих зад прага на Божия Храм, носещ огромен товар от грях и беззаконие в сърцето си. Тогава не аз срещнах Господ Исус, но Той ме срещна, сиреч, простря ръката Си, за да ме спаси. Неговите благодатни пръсти така докоснаха сърцето ми, щото дори и не предполагах, че е възможно толкова дълбоко докосване вътре в мен. Исус стигна до онези дълбочини в душата и духа ми, в които самият аз никога не бях влизал. Това ми донесе отвращение от мене самия, едно пронизващо чувство на недостойнство и съжаление за изживяния ми до този момент живот. Това беше пълно зачеркване на стари мисли и чувства, стари стереотипи и надежди, стара представа за бъдещето и моето място в него. Така дойде миг, в който сърцето ми беше като бял лист хартия. Аз трябваше да започна отново изграждането на сърцето си. Дума

по дума, стих по стих, тухличка по тухличка. И самото превъзпитание и преобразование, което щеше да дойде в мен, щеше да стане с цената на много сълзи и вътрешно огорчение от греха, който лесно ме сплиташе и връщаше назад. Така дойде момент, когато разбрах, че вярата ми в Исус не е достатъчна, за да бъде променен. Понеже около мен мнозина други вярваха, но животът им си оставаше същият. А аз не исках същия живот, не исках старите стереотипи и плътския мироглед. Исках Исус и Исусовото, но все не можех да го постигна. Тогава в Милостта Си и Благостта Си Господ ми показа следващата стъпка след вярата. Понеже получих видение от Святия Дух, че съм приел Спасителя в сърцето си, като изповед на вяра, но думите Му и Учението Му са останали отвън. Видях сърцето си, като малка стаичка, твърде тясна и малка, за да събере всичките Божии думи. И като се огледах в сърцето си, забелязах, че много от моите неща са останали вътре и заемат ценно пространство. Затова започнах да ги изхвърлям. Отначало - плахо и с чувство за загуба, а след това - все по-уверено и уверено. Докато най-сетне в мен дойде просветлението, че сърцето ми не е създадено за мене, а за Него. Тогава разбрах, че Любовта е Силата, която разширява сърцето, а егоизмът е този, който свива мислите на човека до самия него и не му позволява да мисли за нищо друго, освен за себе си. Аз трябваше да изхвърля себе си и всичко вътре в мен да стане Негово. Негова собственост, Негов приоритет, Негово желание. Не виждах друг начин и друга възможност, освен тази, че започнах жадно да поглъщам думите Му в Евангелието и да ги правя мои лични думи. Колкото повече Христови думи изпълваха съзнанието ми, толкова повече собствените ми мисли се губеха и загубваха. Така дойде миг, когато Святия Дух започна лично да говори на сърцето ми. Той вече имаше Собствения Си материал, Собствените Си стихове и тухлички. Характерно за този период от живота ми беше опитът. Тоя опит, който започна да ми доказва по прекрасен начин, че вътрешните ми диалози не бяха раздвоение на собственото ми "аз", което се опитва да играе театър. Не! Защото вътре в мен реално съществуваше и живееше Той, Святия Дух, изпратен от Отца, за да ме запечата за Вечното Спасение. Неговите думи носеха на сърцето ми просветление, а след това и много откровения. И ето, че един ден Духът ми каза:

“Исус иска да чуваш Гласа Му. Исус иска лично да ти говори и да те утвърди, според както е записал за теб в Книгата на Живота!”

“А как, Свети Душе, да чуя Гласа на Исус? Та нали Ти от Неговото взимаш и ни известяваш?”

“Точно така е. Но тук вече става дума за духовно израстване и утвърждаване. Става дума за посвещение. А посветените не са нито като знаещите, нито като познаващите. Те са много повече от знаещи и познаващи. Те лично чуват Гласа Господен и за тях Бог не е само Логос...”

Все още не разбирах думите на Светия Дух и затова Той ме пренесе във видение. Аз се намирах на морския бряг и нозете ми газеха пясъка, а Духът ми каза:

“Сътвори нещо от този пясък, според както можеш и искаш...”

Наведох се над пясъка и ръцете ми загребах от него. След това направих от пясъка дворец и крепостни стени. Направих го с онова детско усърдие, което проявяват малките, когато са на почивка на морето. Миг след това Светият Дух ме попита:

“Какво е това, което направи?”

“Господи Свети Душе! Това е дворец с крепостни стени...”

И тогава Духът ме изненада с думите Си. Понеже ми каза:

“Не, Стефане! Това е пясък. В твоето въображение той наистина може да е дворец, но в същината си остава пясък. А сега помисли, че за мнозина стиховете на Свещеното Писание са същото. Защото те могат да ги надстрояват както си искат и да ги свързват както им се харесва, за да направят земните си дворци и крепостните си стени. Но в същината си онова, което са сътворили, ще си остане сътворено. А вие нямате толкова нужда от творението, колкото от Твореца. Защото каквото и да сторите с творението, то в същината си ще си остане същото и няма никак да впечатли Твореца. Пясъкът ще си остане пясък, каквато и форма да му придадеш и с каквото и въображение да го обработваш...”

“Как да избягам от пясъка, Господи?” - попитах аз, понеже думите на Светия Дух бяха повече от дълбоки. А Духът ми каза:

“Ти трябва да разбереш как си попаднал под властта на пясъка. Тогава непременно ще се освободиш от него. Понеже ако пясъкът е властта на тлението, то си спомни от Словото как първият човек Адам попадна под тази власт. И какви думи му каза Небесният Отец, когато го отлъчи от присъствието Си...”

“О, Свети Душе! Небесният Отец заяви на Адам:

“Понеже си послушал гласа на жена си и си ял от дървото, за което ти заповядах, като казах: Да не ядеш от него, то проклета да бъде земята поради тебе; със скръб ще се прехранваш от нея през всичките дни на живота си. Тръни и бодили ще ти ражда; и ти ще ядеш полската трева. С пот на лицето си ще ядеш хляб, докато се върнеш в земята, защото от нея си взет; понеже си пръст и в пръстта ще се върнеш...”¹

“Значи, както сам се убеждаваш, Адам послуша гласа на жена си. Той послуша гласа на тази, която бе създадена от плътта му и костите му.

Разбираш ли това? Разбираш ли, че всички човеци от Адам и до днес носят същата обремененост - да слушат гласа на собствената си плът? Чудно ли ти е тогава, че не могат да напуснат властта на тлението и са обречени завинаги да си останат в него? Сега разбираш ли, че ти е нужно да слушаш Господния Глас, Гласа на Господ твоя Бог, за да си сигурен, че не си под властта на тлението, а във Властта на Твореца?

Това е най-тежката отговорност и най-великата привилегия за предузнатите и предопределени от Бога човеци - да слушат Гласа Му и да вършат онова, което Той им заповядва.

Ето затова ти е нужно посвещението! За да се научиш да слушаш Господния Глас. Защото Истинската Любов между Младоженеца и Невястата е там, където Невястата слуша Гласа на Младоженеца и Младоженецът слуша гласа на Невястата. Понеже от онова, което препълва сърцето, говорят устата. И ако някой чуе и послуша онова, което говорят Господните уста, той е чул и послушал пълнотата на

¹ (Битие 3:17-19)

Божие Сърце. А такъв непременно става мъж по Сърцето на Бога, понеже всякога върши онова, което е угодно на Отца...”

Думите на Святия Дух в сърцето ми бяха тежки и отговорни. Те бяха протегнатата ръка на Божията Милост. Но от мен се искаше да последвам тази протегнатата ръка. Аз трябваше да извървя пътя до посвещението.

Какво сторих тогава? Именно това, че още повече се влюбих в Христовите думи от Евангелията и правех всичко възможно да ги задържа в сърцето си. А твърде скоро Святия Дух отново реагира на моята обхода със Словото Му. Един ден Той дойде и ме попита:

“Как мислиш? Чуваш ли вече Гласа на Исус? Стана ли Той реален за тебе?”

Отговорих:

“Господи Свети Душе! Много обичам Христовите думи и съм влюбен в тях. Те често стоят с часове в съзнанието ми и сигурно това е чуването на Христовия Глас...”

А Святия Дух ми каза:

“Не, Стефане! Не е това Христовият Глас! Това са думите, изговорени от Христовия Глас, но не са Самият Глас...”

“А как, Господи, да направя реален Христовия Глас?” - попитах аз, като усещах сърцето си пред пълен провал.

“Ами направи реални Христовите думи, за да стане реален и Христовият Глас! И затова сега си спомни как ти се откри Исус в Евангелията? Не нарече ли Той Себе Си Пътят, Истината и Животът?”

“Да, Господи! Така се нарече...”

“Тръгни тогава по Този Път, за да намериш Истината. И облечи се с Истината, за да стане явен Животът в сърцето ти. Понеже Този Исус, в Който си повярвал, е Жив Бог. Той не е само на страниците на библията ти, но реално живее и те наблюдава.

Докога няма да тръгнеш по Пътя, а само ще стоиш на Него?

Виж какво ти казва Апостол Яков. Понеже той не ти говори за стоеене на Пътя, но за приближаване...”

Думите на Святия Дух бяха като плесница за самочувствието ми и в този миг знаех, че Бог Отец твърде много ме люби, за да ми спести

изобличението и наказването. Затова от думите на Апостола ме заболя. А те гласяха:

“Приближавайте се при Бога, и ще се приближава и Той до вас...”²

И тогава казах на Святия Дух:

“Благодатни и Мили Душе! Явно, че досега съм бил като статуя на Божия Път. Моля Те, дай ми силата да живея Христовите думи, а не просто да ги чета?”

А Святият Дух ми отговори:

“Започни тогава да се стремиш към устата Господни, а не просто към ехото, което е останало от Гласа...”

След думите на Духа получих видение в сърцето си. Аз бях в долината на висока скалиста планина. И ето, че от Небето прокънтя Гласът на Исус, Който казваше:

“Искайте и ще ви се даде! Търсете и ще намерите! Хлопайте и ще ви се отвори!”

Тогава от Небето се стрелна слънчев лъч, който се удари в скалите, а те закънтяха от ехото на Христовите думи. И твърде скоро самото ехо докосна и моето сърце, защото отразената от скалите Небесна Светлина стигна до мен. Така, в самото видение аз тръгнах нагоре, за да видя пътя, по който преминаваше Гласът Господен. Миг след тръгването ми очите ми видяха гледка, от която изтръпнах. Понеже пред мен се откриваха високи и отвесни скали, които можеха да бъдат покорени с цената на огромни усилия от изнуряване, търпение и постоянство. Самата Господна Светлина, дошла чрез Гласа на Господ, беше белязала самите скали, та за онзи, който би тръгнал по този Път, да няма объркване. А тогава до мен отново достигна Гласът на Святия Дух, Който ми казваше:

“Запомни и знай, че пътят към Господния Глас е труден и самотен. Тук няма да видиш мнозината, които остават в долината. Защото за тях следването на Господ и изпълняването на Господното учение е останало като суетно строене на пясъчни кули и дворци...”

² (Яков 4:8)

Думите, които Святият Дух ми каза, предопределиха по-нататъшната ми съдба. Защото пътят наистина се оказа самотен и стръмен. Но искам да знаеш, скъпи ми братко, че всяко място, където Светлината Господна беше оставила своя печат, беше за мен като ново проглеждане и ново очистване. Докато накрая просто забелязах силуета на Господ. Понеже високите и стръмни места на скалите бяха любимото Му място за разходка и общение с човешките чедра. И от самото общение с Исус в сърцето ми започнаха да се раждат пророчески книги, имащи Дъха и прекрасното потвърждение на моя Господ и Спасител...

Причината да си спомня за всичко това и да го изявя пред теб, не е друга, но именно тази, че днес Господ Исус Христосиска Църквата при Себе Си. Младоженецът копнее да покаже Любовта Си към Невястата. Младоженецът копнее да чуе гласа ѝ и да види лицето ѝ. И този Свой съвършен копнеж Сам Господ Исус разкри пред мен. Понеже дойде към сърцето ми и ми каза:

“Има много свидетелства за Любовта, която Невястата може да покаже към Младоженеца. Но знай от твоя Господ, че съвършеното свидетелство, подкрепено и доказано с Божията Сила, е именно в слушането на Божия Глас. Защото ако е вярно писаното, че първият Адам послуша гласа на жена си, то ще е вярно това, че последният Адам също ще послуша гласа на жена си. Понеже Моята Църква е от Моята плът и от Моите кости. И Аз непременно ще послушам гласа ѝ. Но преди това тя трябва да чуе Моя Глас и да отговори на зова Ми. Защото Аз съм видял тази Моя Невяста много преди тя да е видяла Мен. Аз съм се влюбил в нея много, преди тя да се е влюбила в Мен. И тази пророческа книга, с която ще вдъхновя сърцето ти, ще послужи за посвещение и осветение на чедата Ми. Защото доволно дълго е било времето, когато сте слушали гласа на собствената си плът и сте живели като езичници.

Днес е времето, когато всички трябва да чуят Господния Глас и да оживеят от мъртвите. Днес е времето, когато Небесният Отец ще събере влюбените и ще ги извика пред Своя Свят Олтар, за да ги съчетае с ореола на Славата и Вечния Живот.

Блажени всички човеци, които са будни и разберат, че Гласът на Младоженеца вика Невястата! Блажени човеците, които приемат в сърцата си, че Новият Завет е свидетелството за Верността между Младоженеца и Невястата! А това свидетелство Сам Отец Ми е подпечатал, като е вдъхновил един от помазаниците Си, който да разкрие и остави за всички поколения коя е Възлюбената и Избрана от Него и от Мене! А сега нека ти разкрия това свидетелство в Дух на мъдрост и на откровение...”

След последните Си думи Господ протегна ръката Си към главата ми и само след миг сърцето ми беше потопено от водите на Божията Любов и Светлина. Така се родиха и пророческите видения на тази книга, която ти подарявам с едничкото желание на сърцето ми:

Да чуеш Гласът на Възлюбения от душата ти! Амин и Амин!

1. ВИДЕНИЕТО С ГОРИТЕ И ХЪЛМОВЕТЕ

Братко мой! Верни ми приятелю!

Ние вече започваме пътуването в тази необикновена книга. Пътуването към Гласа на Възлюбения. Пътуването към онова духовно състояние, при което сърцето на човека е отворено за Гласа на Бога. От думите на Господ Исус, с които завърших предисловието, ти разбра, че сам Бог Отец е вдъхновил един от помазаниците Си. Този Божий помазаник е цар Соломон. Надарен с мъдрост и разум, по-голяма от тази на всичките си съвременници, този Божий служител ни остави най-прекрасната част от старозаветните писания - "Притчите", "Еклесиаст" и "Песен на песните". И ако в "Притчите" и "Еклесиаст" четем думите на мъдростта и разума, то за "Песен на песните" човешките отдавна са разделени в преценките и познанията си. Но именно в тази Соломонова песен Господ ми разкри свидетелството за Любовта между Младоженеца и Невястата. Затова, преди да говоря за това свидетелство и да ти разкрия непосредствените видения, с които Господ Исус дари сърцето ми, аз искам да знаеш нещо много важно. Понеже колкото по-високо са мислите Господни, толкова по-ниско са измишленията на плътта. Така мнозина са решили, че "Песен на песните" описва някаква земна плътска любов, поради многото метафори и символи, които изобилват в нейните стихове. Имало е случаи, когато аз съм чел в събрания тези стихове, а мнозина са извъръщали главите си, сякаш напълно да покажат колко земни, плътски и похотливи са помислите им. Тогава някои са ми казвали:

"Точно това ли намери да четеш? Точно с тези стихове ли намери да ни вдъхновяваш?"

Тогава съм отговарял на такива, че всичкото Писание е боговдъхновено и полезно за поука, поправление и изобличение. И в една територия на боговдъхновението не се подвизават нито плътски похоти и желаниа, нито сексуални въображения и извратени помисли. Истината е свършено друга. И тя е, че "Песен на песните" е заключената Божия мъдрост. Ключ към тази мъдрост намират само онези, които са влюбени в Бога и желаят повече от всичко Неговото присъствие и водителство. Защото ако човек има интимен свят, то и Бог има интимен свят. И за разлика от човешката

интимност, която търси да се скрие, Божията интимност търси да се разкрие. Затова и Словото казва за тази изява на Бога:

“Интимното благоволение на Господа е с ония, които Му се боят, и ще им покаже завета Си...”³

Разбираш ли, братко мой, че едно е ти да си четеш библията, а съвсем друго е - Бог да ти покаже Завета Си. Защото наистина има интимно благоволение от Господ и то е съвършено разкрито в “Песен на песните”.

Когато Исус дойде към сърцето ми, в мен повече от всичко пулсираше един копнеж - да разбере Гласа Господен, да се стремя към Гласа Господен, да бъде отворен за Гласа Господен. Затова Той ми каза:

“Има едно прекрасно място в Словото на Отца Ми, което е като врата за смирените и скромните. И през тази врата те непременно намират Гласа Господен. Защото гласовете на земята са много, но Гласът Господен е един. И за да чуеш Единия Глас, трябва да се отречеш от многото гласове...”

Усмихнах се на думите на Господ, защото те ми припомнях как преди години, заслепен от сребролюбие и гордост пастир, обвини сърцето и душата ми с публикувана хула, в която твърдеше, че ми говорят “разни гласове”. А дразнението на този и на много други като него идеше от факта, че във всичките си книги аз отделям моите размисли от Божия Глас. Понеже Гласът на Исус аз всякога отбелязвам с тъмен курсив, за да подчертая на читателя да внимава в посланието на думите. Затова отново казах на Исус:

“Господи! От присъствието и помазанието на Святия Дух аз разбрах, че това прекрасно място в Словото Ти е Соломоновата “Песен на песните”. Затова сега искам да Те слушам и Ти да пълниш сърцето ми с прекрасните богатства на мъдростта, които са скрити в тази пророческа книга...”

“Правилно я нарече пророческа книга! Защото за мнозина думите на Соломон са любовен епос, а не изява на Духът Господен и на Господния Глас. Но ти сам виж мястото от “Песен на песните”, където сега ще те посветя. Защото то говори именно за Господния Глас, за Гласът на Възлюбения...”

³ (Псалом 25:14)

Докато Исус ми говореше, пред очите ми вече се бяха появили стиховете, които гласяха:

“Гласът на възлюбения ми! Ето, иде той, скача по горите, играе по Хълмовете...”⁴

Едва прочел думите на този стих, Господ отново започна да ми говори, като казваше:

“Виждаш ли какъв трепет и очакване има в думите на Невястата? Виждаш ли как тя чака не просто Възлюбения, но Неговия Глас?”

“Да, Господи! В думите на Невястата виждам скритото духовно единство и с Твоите думи. Защото Невястата говори за Гласа Ти, като казва: **“Ето, иде Той!”**, а в края на “Откровението” Ти заяви на всички ни:

“И, ето, ида скоро. Блажен, който пази думите на написаното в тая книга пророчество...”⁵

Исус се усмихна, а после каза:

“Когато двама влюбени се обичат, то думите им по всичко ще си приличат. Защото Аз наистина идвам скоро за влюбените в Мене, понеже съм влюбен в тях. И само влюбените ще разберат как иде Господният Глас. А как иде този Глас, момчето Ми?”

Погледнах на стиховете и отговорих:

“Господи, Гласът Ти скача по горите и играе по Хълмовете. Така говорят стиховете от песента...”

“Виж тогава тези гори и Хълмове. Защото само онзи, който се намери сред горите и сред Хълмовете, е достойният за Гласа на Възлюбения...”

След думите Си Господ ми даде видение. Пред очите на сърцето ми се появи вековна гора с високи борове и кедри. Така аз забелязах как сред гъстите и високи дървета се стрелна Светлина от Небето. Тя започна да скача от дърво на дърво, подобно на катерица, а до ушите ми достигна Гласът на Исус:

“Дойди след Мене и Ме последвай!”

Погледнах мястото, откъдето дойде Гласът и забелязах, че това беше един висок вековен бор. В короната на този бор стоеше Господната Светлина

⁴ (Песен на песните 2:8)

⁵ (Откровение 22:7)

и трептеше, като вълните на езеро. Така аз се приближих до бора и почнах да се катеря по грапавия му ствол, докато стигнах един от клоните. А след това все по уверено и уверено се приближавах до трептящата Господна Светлина. И ето, че в мига, когато я стигнах, тя ме грабна и заедно с нея аз усетих, че правя голям скок към друг величествен бор. А от другия бор скокът беше още по-силен, тъй че Господната Светлина ме издигна до върха на красив кедър. А до мен се появи Господ, като ми казваше:

“Разбираш ли сега какво ще рече писаното, че Гласът Господен скача по горите?”

“Господи, Ти ме привлече към Себе Си, като ми заповяда да Те следвам. А аз се изкачих на един висок бор. И от там Твоята Светлина започна да ме прехвърля от бор на бор, като всеки път скокът ми беше по-силен от предишния...”

“Точно така е. Но не в това е знамението на това видение. Знамението е такова, че ти вече виждаш какво прави Господният Глас. Защото Този Глас наистина обича да скача по горите и да се приютава във високите корони на боровете и кедрите. Кажй Ми тогава - какви са тези вековни и величествени дървета, по които обича да скача Господният Глас?”

“Господи, това несъмнено са Твоите пророци и Апостоли, които са били свидетели на Твоя Глас. Това са всички онези праведни и Святи хора в Библията, в чийто живот е действал Господният Глас. И аз вярвам, че когато ние скачаме от едно такова дърво на друго, по-високо от него, то тогава се вдъхновяваме от Библията, понеже виждаме с очите на вярата великите дела, които е вършил Господният Глас на земята...”

“Точно така, момчето Ми! Ето това е първото, което Моите трябва да разберат, когато търсят Гласа Ми и искат да го познават:

Преди да чуеш Господния Глас в твоя живот, ти трябва да се вдъхновиш от Господния Глас в живота на Божиите помазаници!

Понеже винаги и навсякъде Аз съм призовавал слугите Си с Моя Собствен Глас. Така призовах Петър и Андрей, които хвърляха мрежи в езерото. Така призовах Йоан и Яков. Така призовах и Савел на пътя към Дамаск. Всички тези чуха Моя Глас. Всички тези

бяха привлечени от Моя Глас. Всички те станаха свидетели и говорители на Моя Глас. Ето защо именно вашето вдъхновение от техния живот ще ви направи да чувате Моя Глас. Така непременно ще разберете защо Господният Глас обича да скача по горите. Защото и вие, като изкачите високите борове и кедри, ще се научите да скачате от Слава в Слава в Духа Господен. Но това не е всичко, което върши Господният Глас. Защото в Словото пише и друго за него. **А какво е то?”**

“Исусе, за Твоят Глас пише, че освен да скача по горите, той обича да играе и по Хълмовете...”

“Значи, както сам се убеждаваш, освен да скача по горите, Този Глас обича да играе и по Хълмовете. А ти обичаш ли да играеш по Хълмовете?”

Замислих се над думите на Господ, понеже бяха дълбоки. А после Му отговорих:

“Господи, едва ли във въпроса Ти към мен, Ти ме окуражаваш да играя като малките деца. Понеже е писано:

“Затова отмахни от сърцето си досадата, и отдалечи от плътта си всичко, що докарва неволя; защото младостта и юношеството са суета...”⁶

Слушащ думите ми, Исус каза:

“Аз не ти говоря за игри по плът. Аз не те насърчавам да търсиш играта, като занимание, което убива времето и не принася плод. Не, Стефане! Аз те насърчавам да си спомниш какво правеше един Мой превъзходен служител пред очите на слугите и слугините си и пред погледа на жена си...”

Когато Исус ти говори, тогава най-често разбираш, че си сляп. Понеже често се случва да не виждаш Светлината в устните Му. Затова отговорих на Господа:

“Исусе! Прости ми, че не виждам нещо толкова явно в Словото Ти. Защото този Твой превъзходен служител беше цар Давид. Той играеше пред Господ с всичката си сила. Колкото повече се смиряваше сърцето му,

⁶ (Еклесиаст 11:10)

толкова повече той танцуваше пред очите на Отца. И когато жена му Михала се опита да го уязви, че постъпката му е недостойна, той ѝ каза:

“Пред Господа, Който предпочете мене пред баща ти и пред целия негов дом, за да ме постави вожд над Господните люде, над Израиля, да! Пред Господа играх. И ще се унижа още повече, и ще се смиря пред собствените си очи; а от слугините, за които ти говори, от тях ще бъда почитан...”⁷

“А какво друго да играе пред Господ, освен Неговият Глас? Разбираш ли тогава, че не Давид, а Гласът Господен вътре в него играеше пред Царя на царете и Господа на господарите?

А в това отношение Гласът Господен играе само по Хълмовете. И на тези Хълмове човек непременно се унижава и смирява пред очите си, за да се въздигне Бог и Божието. Виж тогава видението с Хълмовете и предай на братята и сестрите си онова, което ще видиш...”

След думите на Господ пред сърцето ми се появи видение с Хълм. Това видение порази очите ми, понеже в него Исус за първи път ми показваше колко противни един на друг са духът и плътта. Аз виждах Авраам, който вървеше със сина си Исаак и изкачваше високото възвишение. И онова, което видях в Божия човек, ме потресе с реализма си. Защото Исус ми даваше да видя както плътския Авраам, така и духовният. Плътският с мъка изкачваше Хълма. Той бе белязан от огромно страдание и непосилно утеснение. Върху цялото лице на плътския Авраам бе запечатан ликът на предстояща загуба. Той отиваше да принесе сина си Исаак във всеизгаряне на Хълма Мория. Но колкото страшно бе впечатлението от плътския човек, толкова по-превъзходна бе изявата на духовния. Защото духовният Авраам играеше пред Лицето на Бог. Докато плътският пшкеше, духовният пееше. Докато плътският гледаше към земята, духовният гледаше към Небето и бе озарен от Гласа Господен. А там, в самото видение при Хълма Мория, се появи моят Господ като ме попита:

“Каж ми, прие ли Авраам това, което му каза Господният Глас?”

⁷ (II Царе 6:21-22)

“Да, Исусе! Без всякакво колебание той тръгна нагоре към Хълма Мория. Понеже Господният Глас не просто дойде към Авраам, но той го прие в сърцето си. И ако за плътският евентуалното пожертвование на Исаак, беше огромна загуба и скръб, то духовният Авраам играеше и продължава да играе в това видение...”

“Виж тогава как ще продължат нещата с Авраам. Защото при него непременно се сбъдна писаното, че Гласът Господен играе по Хълмовете...”

След думите на Исус отново гледах във видението. Така забелязах, че Авраам се спря с Исаак. И като нареди дървата за жертвеника, с мъка вдигна сина си и го постави на жертвеника. А след това бръкна в пояса си и извади остър нож. После, като го хвана с двете си ръце и погледна към Небето, замахна към сърцето на сина си Исаак. Но ето, че в самото видение се появи Исус и каза на Авраам:

“Аврааме, Аврааме!” ⁸

А Авраам, като отпусна ножа в ръцете си, каза на Господа:

“Ето ме...” ⁹

А Исус отново му каза:

“Да не вдигнеш ръката си върху момчето, нито да му сториш нещо; защото сега зная, че ти се боиш от Бога, понеже не пожали за Мене и сина си, единствения си син...” ¹⁰

Миг след думите Господни Авраам погледна към един храст на Хълма, където имаше овен, оплел рогата си в клоните му. А там стана чудо, понеже духовният Авраам, който все така пееше и танцуваше, се издигна нагоре. Самият Глас Господен в Авраам издигна духа му, той че сърцето му полетя нагоре. Така в самото видение и аз последвах духовния Авраам. А Гласът Господен издигна помазаника Си до самия Хълм Сион. Там, с развълнувани и просълзени очи, Исус се приближи към Авраам и му каза:

“В Себе Си се заклевам, казва Господ, че понеже си сторил това нещо и не пожали сина си, единствения си син, ще те благословя премного и ще умножа и преумножа потомството ти като небесните

⁸ (Битие 22:11)

⁹ (Битие 22:11)

¹⁰ (Битие 22:12)

звезди и като пясъка на морския бряг; и потомството ти ще завладее портата на неприятелите си; в твоето потомство ще се благословят всичките народи на земята, защото си послушал Гласа Ми...”¹¹

А след това, като се обърна към мен, Господ ме попита:

“Забеляза ли какво стана с духа на Авраам? Забеляза ли, че Господният Глас наистина играе по Хълмовете? Защото Този Глас заведе Авраам до Мория, но след това го вдигна и до Сион. Защото ако и Словото Ми да казва, че всичко в живота на Авраам се случи на Хълма Мория, пак духовните ще прозрат и видят, че всеки, който последва Гласа Господен до Хълма Мория, има вечната съдба от Мен да го последва и до Хълма Сион! Защото Моят Глас непременно играе по Хълмовете. Ако някой е послушал Гласа Ми, той ще стъпи и на двата Хълма. Виж най-сетне и скритото послание за Господния Глас и двата Хълма. Понеже за това ви писа Апостолът Ми Петър...”

Докато Исус говореше пред сърцето ми вече светеха думи от Петровото послание, които гласяха:

“И тъй, смирете се под мощната ръка на Бога, за да ви възвиси своевременно...”¹²

А Исус продължи да говори, като Гласът Му стана твърд и невероятно настоятелен:

“Нека всеки, който се нарича с Името Ми и Ме обича със сърцето си, да знае, че в следването на Господния Глас има два Хълма.

Хълмът Мория, който е Хълм на смирението и Хълмът Сион, който е Хълм на извисяването!

Аз изпращам към вас слугата Си Стефан от Хълма на смирението и по тази причина съм заповядал служението му да се облече с името на този Хълм. Но мнозина го презряха и намразиха, понеже дяволът ги е измамил да търсят човеци от Хълма на извисяването, преди да са преминали Хълма на смирението.

Ето затова слугата Ми не беше разпознат, като Божий пратеник. Понеже мнозината никога не са познавали Гласа Господен, нито

¹¹ (Битие 22:16-18)

¹² (I Петрово 5:6)

пък неговото действие на Хълмовете. И ако не побързат да се покаят, нито ще видят Славата Ми. Защото Моята Слава Аз обещах за онези, които са чеда на Авраам и бързат да вършат Авраамовите дела.

Защо тогава мнозина искат Лоното на Авраам, без да са минали през Хълма Мория? Защо искат да им проповядват извисените, а не видят къде плащат цената смирените?

Но ето това е проклятието от Отца Ми върху нечестивото и извратено поколение - да следват гласа на собствената си похот и да бъдат завинаги безплодни като Михала, жената на Давид, която не разпозна играенето на Господния Глас в сърцето му и побърза да го унижи и похули.

Блажени онези, които се смирят, за да чуют Гласа Ми! Блажени онези, които Ми позволят да ги очистя и направя жертвоготовни! Такива непременно ще разберат, че слугата Ми е говорил от Хълма Мория и Аз съм му заповядал да събере там Верните и Избраните Ми! Защото всички те не просто ще чуют Гласа Господен, но ще извършат всичко, което Този Глас им заповяда. Затова казвам да Ме последвате във виденията, които разкривам на слугата Си в тази пророческа книга..."

След последните думи на Исус видението с живота на Авраам се прекрати, а аз седнах да запиша всичко ценно и скъпоценно, което получих от Гласа на Възлюбения. За да се влюби в Него и твоето сърце!

Амин и Амин!

2. ВИДЕНИЕТО СЪС СТЕНАТА, ПРОЗОРЦИТЕ И РЕШЕТКИТЕ

Братко мой! Верни ми приятелю!

Искрено се надявам, че думите на Господния Глас непременно са разтърсили сърцето ти, за да разбереш, че като християнин ти повече не можеш да се осланяш на човешки думи, човешки проповеди и човешки учения. Защото има нещо страшно печално сред човешките чеда. Това страшно печално нещо е фактът, че човеците обичат да ги лъжат. А колкото по-успешно ги лъже и заблуждава някой, толкова повече лъжеецът е на почит сред излъганите. И най-непредубеденият човек ще ти каже, че е много по-лесно да слизаш надолу, отколкото да се качваш нагоре. Страхното става тогава, когато човешките думи станат необходимата хлъзгава смазка за пързаянето надолу. А кандидати, които обичат да ги пързаят, никога не са липсвали. Напротив - в това последно време те ще се увеличат с хиляди по хиляди. И формулата на светската църква "Щастливи и богати - долу и горе" непременно ще повлече хиляди стада след себе си.

Аз не зная каква е тази масова лудост и тотално безумие, обзело човеците или поне не знаех до момента, в който Господ не ми даде духовен поглед върху следващите стихове от Соломоновата "Песен на песните". Но смея да твърдя пред тебе, скъпи ми братко, че за истинските последователи на Исус е настъпило последното изпитание, което аз наричам "Самотният път на всеобщото презрение и ярост". Защото колкото и да ни се иска ние няма да направим всички глухи да чуят и слепи да видят. Защото на мнозина днес ще се изпълни Исаевото пророчество. За това пророчество и Исус напомни на учениците Си, които недоумяваха как е възможно фарисеите и книжниците да отхвърлят Бога и да се съмняват в Неговия Син, за Който пише именно в техните писания. А тогава Господ им каза:

"На тях се изпълнява Исаевото пророчество, което казва: "С уши ще чуετε, а никак няма да разберете; и с очи ще гледате, а никак няма да видите. Защото сърцето на тия люде е задебеляло. И с ушите си тежко чуват, и очите си склопиха; да не би да видят с очите си, и да чуят с ушите си, и да разберат със сърцето си, и да се

обърнат, и Аз да ги изцеля”. А вашите очи са блажени, защото виждат, и ушите ви, защото чуват...” ¹³

Братко мой! Искам да обърнеш внимание на Исусовите думи. Защото някога Божият Син се роди по плът в Израил, а хората можеха да Го видят с очите си. И мнозина гледаха, но не Го видяха. Божият Син говореше с устата Си и хората можеха да Го слушат с ушите си. И мнозина слушаха, но не Го чуваха.

Как мислиш, че е днес? Най-малкото - виж, че пророчеството на Исая не започва с гледане, но с чуване. Понеже пророкът заявява:

“С уши ще чуете, а никак няма да разберете...”

Това иде да ти покаже, че най-важното на нашата вяра е именно чуването и слушането, а не гледането и виждането. Последните идват отпосле, след като си чул и послушал. Нека тук ти дойдат наум думите на Апостола:

“Но не всички послушаха благовестието; защото Исая казва: “Господи, кой от нас е повярвал на онова, което сме чули”? И тъй, вярването е от слушане, а слушането – от Христовото слово...” ¹⁴

Ето така днес не всички ще послушат пророческото благовестие, което се явява чрез Божиите пророци. За да се сбъдне именно писаното, че поканените не бяха достойни, но отхвърлиха слугите. Колкото до останалите, то на тях непременно им е нужен Дух на мъдрост и на откровение, Който да просветли очите на сърцата им. Затова нека и аз да продължа с думите на Господ, Който отново беше до сърцето ми. Ето какво ми каза Той:

“Има причина мнозинството днес да не чува Божия Глас. И тази причина отдавна е записана в Словото Ми. Затова Аз ще ти дам да видиш във видение писаното в “Песен на песните”. За да разбереш както ти, така и всички други, които ще прочетат тази книга, коя е причината да не се чува Господния Глас. Виж тогава писаното и го прочети...”

Погледнах на стиховете от “Песен на песните” и те гласяха:

¹³ (Матей 13:14-16)

¹⁴ (Римляни 10:16-17)

“Възлюбеният ми прилича на сърна или на млад елен; ето, стои зад стената ни, гледа в прозорците, надзърта през решетките...”¹⁵

Едва бях прочел думите на стиха, когато Господ отново ме попита:

“Какво ще рече това, че Аз приличам на сърна или на млад елен? Как разбираш ти това, момчето Ми?”

“Господи мой! Едва ли има по-прекрасни символи в Свещеното Писание, които да свидетелстват на Теб! С Твоята Благост и Милост неведнъж Ти Си ми разкривал Себе Си като елен. Аз не мога да забравя пътя до потока Кисон и до върха на Кармил. Аз никога няма да излича от сърцето си прекрасното видение със сърната, която скочи в облака на Божията Слава. Ето защо Ти наистина Си като сърна или млад елен. Защото ако Църквата е Твоето Тяло, то тя е Твоята сърна. Така Ти наистина ставаш сърна. Но ако Ти Си Женихът на Невястата, а тя е сърна, то Ти непременно Си млад елен...”

Исус се усмихна и ме погали по главата. А после каза:

“Наистина е така. Но това не е всичко. Защото ако погледнеш на стиховете, непременно ще забележиш, че Възлюбеният стои зад стената, гледа в прозорците и надзърта през решетките.

Кажми Ми тогава - можеш ли да задържиш елен в къща със стени, прозорци и решетки?”

“Господи, та еленът би умрял на такова място. Той обича да е волен и свободен. Той обича да препуска по зелените поляни и да пие вода от бистрите извори...”

“Именно волен, момчето Ми! Именно волен и свободен! Защото обещах на всички ви, че ако се стремите към Истината, непременно ще преживеете едно съвършено състояние. Какво беше то?”

“Господи! Свободата е това състояние! Защото там където е Господният Дух, там е Истината, а където е Истината, там е и свободата. А сам Ти каза на учениците Си:

“Ако пребъдете в Моето учение, наистина сте Мои ученици; и ще познаете истината и истината ще ви направи свободни...”¹⁶

А Исус добави в отговор на думите ми:

¹⁵ (Песен на песните 2:9)

¹⁶ (Йоан 8:31-32)

“Сега разбираш ли защо един елен не може да стои в къща със стени и решетки? Сега разбират ли всички Мои, че Моето съкровено желание за вас е да станете и да Ме последвате?”

Виж тогава видението, което сега ти давам. Защото то ще допълни онова, което все още не си видял...”

След думите на Господ пред сърцето ми се появи видение. Аз виждах един прекрасен млад елен, който се беше приближил към триетажна къща с високи бетонни стени. Прозорците на първите два етажа на тази къща бяха оковани с решетки, подобни на решетките на някой затвор. Само на третия етаж прозорците бяха отворени и без решетки. Ето, че еленът почна да подскача и неговият рев накара живеещите в къщата да реагират. Тогава онези, които бяха на първите два етажа, погледнаха през решетките към благородното животно и побързаха да дръпнат завесите си. Само на третия етаж се появиха човеци, а слънчевата светлина ги докосна и влезе вътре в сърцата им. След миг от тези прозорци излетя бяла гълъбица, която, като размахваше крилата си, кацна до елена. Тогава стана чудо. Защото еленът се преобрази в Господ Исус Христос, а бялата гълъбица - в жена със светло покривало. Те хванаха ръцете си и така Светлината Господна над тях ги прибра в присъствието си, като ги издигна нагоре към небесните места. Миг след това небето притъмня и над самата триетажна къща се спусна мрак, който влезе през прозорците и на трите етажа, тъй че останалите в бетонната къща просто дръпнаха завесите си, а пък мястото стана твърде зловещо. Само след миг Исус прекрати видението, като ми каза:

“Забеляза ли всичко, което трябваше да видиш?”

“Да, Исусе! Забелязах триетажна къща, с високи бетонни стени. Към нея се приближи Ти и призова всички с Гласа Си. А тогава онези, които чуха Гласа Ти, побързаха да дръпнат завесите и да отворят прозорците. Това бяха само човеците на третия етаж, чиито прозорци бяха без решетки. Колкото до онези от първите два етажа, чиито прозорци бяха с решетки, те побързаха да дръпнат завесите си. Така от третия етаж към Теб полетя бяла гълъбица и само след миг Бог Отец ви скри в Светлината Си. А към

останалите в къщата дойде тъмнина от небето, която сякаш че облада цялата къща и всичките ѝ етажи...”

“Точно така е! И нека сега да ти обясня нещата в това видение, понеже те следват пророческите стихове от “Песен на песните”. Като начало виж, че еленът се приближи към къща с бетонни стени.

Какво е за теб стената?”

“Господи, това е нещо като крепост. Нещо, което пречи на Теб да стигнеш до мен и на мен да стигна до Теб. Мисля, че именно тази стена беше причината онези от първите два етажа на къщата да не чуят Гласа Ти...”

“А не е ли беззаконието на човеците строител на тази стена? Не поставя ли грехът стена между Мен и вас? И има ли по-голям грях от греха на гордостта и превъзнасянето? Или има ли по-висока стена от сребролюбие и лицемерието? Спомни си какво ви говори именно за тази стена пророк Исаяя...”

Докато Исус ми говореше към сърцето ми вече бяха дошли думите на Божия пророк. А те гласяха:

“Ето, ръката на Господа не се е скъсила та да не може да спаси, нито ухото Му отъпяло та да не може да чува; но вашите беззакония са ви отлъчили от Бога ви, и вашите грехове са скрили лицето Му от вас, та не ще да чува. Защото ръцете ви са осквернени от кръв, и пръстите ви от беззаконие; устните ви говорят лъжи; езикът ви мърмори нечестие. Никой не изкарва праведна призовка и никой не съди по истината; уповават на суетата и говорят лъжи; зачеват злоби и раждат беззаконие. Мътят ехиднини яйца, и тъкат паяжина. Който яде от яйцата им умира; и ако се счупи някое, излиза ехидна. Паяжината им няма да стане на дрехи, нито ще се облекат от изработките си; делата им са беззаконни дела, и насилственото действие е в ръцете им. Нозете им тичат към злото, и бързат да пролеят невинна кръв; размишленията им са беззаконни размишления; опустошение и разорение има в пътищата им. Те не знаят пътя на мира, и няма правосъдие в стъпките им; сами си изкривиха пътищата; никой, който ходи в тях, не знае мир. Затова

правосъдието е далеч от нас, и правдата не стига до нас; чакаме светлина, а ето тъмнина, сияние, а ходим в мрак. Пипаме стената като слепи, пипаме като ония, които нямат очи; по пладне се препъваме като нощем; всред яките сме като мъртви. Всички режем като мечки, и горчиво стенем като гълъби; очакваме правосъдие, но няма; избавление, но е далеч от нас. Защото се умножиха пред Тебе престъпленията ни, и греховете ни свидетелстват против нас; защото престъпленията ни са пред нас, а колкото за беззаконията ни, ние ги знаем. Станахме престъпници и неверни към Господа, и отвърнахме се да не следваме нашия Бог; говорихме насилствено и бунтовно; заченахме и изговорихме из сърцето си лъжливи думи...”¹⁷

В следващия миг Гласът на Господ стана страшен. И Той вече викаше в сърцето ми:

“Как четете думите на пророка Ми Исая? И как ги разбирате? Нима днешните охладнели църкви смятат себе си за по-праведни от людетe Ми Израил? Нима тщеславните и високоумните глупци пропускат да забележат, че пророкът говори за “умножени” пред Лицето Ми беззакония? Понеже казва “защото се умножиха пред Тебе престъпленията ни, и греховете ни свидетелстват против нас”.

А колко от вас помнят думите Ми? Колко разсъждават в сърцата си, че когато съм казал нещо, то е именно такова, каквото съм го казал?

Понеже предупредих всички ви, че времето преди явлението на човека-Антихрист е време на умножено беззаконие, когато любовта на мнозинството е охладняла, а Апостолът Ми Павел предупреди, че Антихрист няма да дойде, докато не стане явно отстъплението от Името Ми и Завета Ми.

Чудно ли е тогава, че пипате стената като слепи? Чудно ли е, че пипате като онези, които нямат очи? Чудно ли е, че сте затворили сърцата си зад бетонните стени на човешки доктрини, създадени да обогатяват едни, а пък да убиват други? Чудно ли ви е защо вашите книжници, които с удоволствие се наричат теолози, мътят ехиднини

¹⁷ (Исайя 59:1-13)

яйца и тъкат паяжина? Още ли се чудите защо пастирите изкривиха пътищата си, та никой, който ходи в тях, да не знае Пътя на Мира? Как ще се имат за праведни онези, които зачеват и изговарят в сърцата си хули против Господ и Неговия пратеник? Каква ще е сетнината им?

Но ето, казвам, който иска да чуе Гласа Ми, нека внимава в казаното:

Беззаконието на светския дух в църквите е стената между Мен и вас! Любовта ви към света и всичко що е в света, отваря вратата за вашите похоти и страсти и вдига стена пред Гласа и Присъствието Ми!

Аз стоя зад стената ви и чакам да излезете от затворите на човешката алчност и сребролюбие! Аз стоя зад стената и чакам да напуснете търговските вертепи на дявола и неговите поклонници! Аз стоя зад стената и чакам да чуете Гласа Ми!"

След последните Си думи Господ отново ме върна към видението, като ми казваше:

"Виждаш ли сега, че прозорците от първите два етажа имат решетки, а на третия решетки липсват?"

"Да, Господи мой! Това беше първото нещо, което ми направи силно впечатление!"

"Помисли тогава какво са решетките и защо те липсват на третия етаж..."

"Господи, за мен решетките са връзките на плътта. Зад такива решетки човешкият дух е като затворник. Зад такива решетки той не е господар, но роб на плътта..."

"А Господ твоят Бог дух на робство ли даде на Църквата Си? Решетки ли дойдох да поставям Аз пред сърцата?"

"Не, Исусе! Защото Апостолът Ти ясно говори към всички ни, като казва:

"Вие, обаче, не сте плътски, а духовни, ако живее във вас Божият Дух. Но ако някой няма Христовия Дух, той не е Негов. Обаче, ако Христос е във вас, то при все, че тялото е мъртво поради

греха, духът е жив поради правдата. И ако живее във вас Духът на Този, Който е възкресил Исуса от мъртвите, то Същият, Който възкреси Христа Исуса от мъртвите, ще съживи и вашите смъртни тела чрез Духа Си, който обитава във вас. И тъй, братя, ние имаме длъжност, обаче, не към плътта, та да живеем плътски. Защото, ако живеете плътски, ще умрете; но ако чрез Духа умъртвите телесните действия, ще живеете. Понеже които се управляват от Божия Дух, те са Божии синове. Защото не сте приели дух на робство, та да бъдете пак на страх, но приели сте дух на осиновение, чрез който и викаме: **Авва Отче!**" ¹⁸

“Виж тогава това, че къщата във видението е триетажна. Понеже трите етажа отговарят на вярата, надеждата и Любовта. И според видяното Ми кажи:

Защо на етажа на Любовта няма никакви решетки и дръпнати завеси, а прозорците са отворени широко?”

“Господи мой! Аз съм виждал окована вяра, вързана към земното. Именно такава е вярата за земното богатство, която пастирите измамно наричат финансов просперитет. Аз съм виждал окована надежда, вързана от плътта. Именно такава е надеждата на мнозина за кариера и лесен живот на земята. Но при цялото ми ходене и взирание в битието на човеците аз никога не съм виждал окована Любов. Защото ако нещо е оковано, то вече не е Любов, но похот и страст. А в Духа на видението и откровенията, които Ти ми даваш, разбирам, че само и единствено Любовта може да чуе Твоя Глас. Ето затова на третия етаж бяха Твоите чеда. Чедата на Любовта. И понеже всички те знаят Кого люби душата им и към Кой се стреми сърцето им, то и затова всички те чуха рева на Младия Елен и побързаха да излязат към слънчевата Светлина...”

Исус се усмихна. А после каза:

“Може ли някой да върже Любовта Божия? Може ли някой да ви забрани да Ме обичате и да почитате слугите Ми? Може ли някой да надделее в сърцата ви и да ви положи дух на страх? Не сте ли именно вие, които сте получили Огъня на Отца? Да стоите ли тогава

¹⁸ (Римляни 8:9-15)

със затворени прозорци за Небесната Светлина на Сион, която Отец Ми ви изпраща чрез слугата Си? И даже да сте сред извратените и покварените от светския дух, даже да сте сред центъра на самия Вавилон, то може ли някой да победи Любовта Божия, ако вие самите сте ревностни за доброто? Не стоя ли пророкът Ми Даниил сред центъра на Вавилон? Не отвори ли прозорците на стаята си към Небесния Ерусалим, за да се покланя и благодари на своя Отец, въпреки човешките забрани на сатрапи и царе? Кой го гледаше в прозорците? Кой надничаше през прозорците в дома на Даниил, та да не се уплаши от царския гняв? И Кой днес наднича в същите прозорци, когато мнозина човеци уплашено дърпат завесите на религиозната си преданост към църковните доктрини?"

"Ти, Исусе! Ти прекрасен мой Спасителю! Ти гледаш през прозорците! Ти ни викаш с Небесния Си Глас! Ти ни даваш копнеж по Сион! И аз Те моля, драгоценни мой Спасителю:

Накарай всичките Си чеда да живеят в Любовта Ти! Издигни ги горе - при Себе Си! Направи Гласа Си явен за тях, за да Те чуят на правилното време, та да не ги настигне тъмнината. Защото в "Еклезиасти" е писано, че за ония, които гледат през прозорците, ще се стъмни, а аз видях това и в самото видение..."

Исус ме погледна с огромна нежност и Любов, а в сърцето ми се разлиха придошлите води на Духа. А след това ми каза:

"Аз непременно и твърде скоро ще ти говоря за Моята Избрана. И пророческите видения върху песента на Соломон ще продължат в друга книга. Книгата за полета на Моята гълъбица. Но в края на тази книга призовавам всички, като им казвам:

Някога Отец Ми се обърна към коравовратните с пророка Си Еремия и им каза:

"Защото не говорих на бащите ви, нито им дадох заповеди, за всеизгаряния и жертви в деня, когато ги изведох из Египетската земя; но това им заповядах като рекох: Слушайте Гласа Ми, и Аз ще ви бъда Бог, и вие ще Ми бъдете люде! И ходете по всичките пътища, които ви заповядам, за да благоденствате. Те, обаче, не

послушаха нито преклониха ухото си, но ходиха по намеренията и по упоритостта на своето нечестиво сърце, и отидоха назад, а не напред. От деня, когато излязоха бащите ви из Египетската земя, до днес пращах всичките Си слуги пророците при вас, като ставах рано всеки ден и ги пращах; те, обаче, не Ме послушаха, нито преклониха ухото си, но закоравиха врата си; постъпиха по-зле от бащите си. Затова говори им всички тия думи, но те няма да те послушат; също извикай към тях, но те не ще ти отговорят. Тогава им кажи: Тоя е народът, който не слуша Гласа на Господа своя Бог, нито приема наставления; честността изчезна и се изгуби от устата им..."¹⁹

Днес Аз се обръщам към вас и казвам:

В деня, когато прогласих Моето Учение сред Апостолите Ми, Аз не им заповядах да се покоряват на човеци, но да слушат Гласа Ми!

В деня, когато прогласих Моето Учение сред Апостолите Ми, Аз не им заповядах да търсят правдата и кваса на книжници и фарисеи, но да се пазят от тях!

Твърде скоро мнозина не Ме послушаха, но се извратиха в мъдруванията си и несмислените им сърца се помрачиха! Те изгубиха Гласа Ми и родиха в измамите си цели поколения от антихристи и богоотстъпници, идолопоклонници и фанатици!

Затова казвам на слугата Си:

Говори всички тези Мои думи към църквите на охладнялото мнозинство. Но те няма да те послушат! Защото за тях гласът на високопоставения лидер е по-важен от гласът на презрения пророк!

Извикай всички Мои думи към наемниците на заплата и трудови договори и към лъскавите дипломанти на тщеславието. Но те няма да ти отговорят! Защото за тях доктрините и парите струват повече от Истината и Любовта!

Затова, отърси прахта им от нозете си и заяви пред Небето и земята думите Господни. Защото те ще им бъдат както дял, така и съдба:

¹⁹ (Еремия 7:22-28)

“Тоя е народът на Вавилон, който не слуша Гласа на Господа своя Бог, нито приема наставления! Затова и честността изчезна и се изгуби от устата им!”

Аз го изговорих чрез слугата Си!

Аз положих думите Си в сърцето му!”